

Wyrok z dnia 6 czerwca 2006 r.

I PK 267/05

Przejęcie ogółu praw majątkowych oraz niemajątkowych sekcji w razie wstąpienia sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej na podstawie art. 36a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 ze zm.) należy rozumieć jako przejęcie praw oraz obowiązków związanych z dotychczasowym działaniem tej sekcji. Przejęcie to obejmuje również zaległe wynagrodzenia zawodników sekcji, z którymi stosunek pracy ustał przed wstąpieniem spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce tej sekcji klubu sportowego.

Przewodniczący SSN Andrzej Wróbel, Sędziowie SN: Herbert Szurgacz (sprawozdawca), Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 czerwca 2006 r. sprawy z powództwa Tomasza B. przeciwko H.K. Sportowej SA w K. o zapłatę, na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie z dnia 22 marca 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie z dnia 9 marca 2004 r.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 22 marca 2005 r. zmienił punkt I wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 9 marca 2004 r., którym Sąd ten utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 5 marca 2003 r., w ten sposób, że uchylił wyrok zaoczny z dnia 5 marca 2003 r. i oddalił powództwo Tomasza B. o zapłatę.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i ich prawna ocena. Tomasz B. został zatrudniony w dniu 1 lipca 2001 r. w Klubie Sportowym „H.” w K. na podstawie umowy o pracę na czas określony do 30 czerwca 2002 r.

Jego wynagrodzenie w sezonie 2001/2002 zostało określone na kwotę 9.120 zł i miało być płatne w 12 miesięcznych ratach do 10 - każdego następnego miesiąca. Zgodnie z aneksem nr 1 do umowy o pracę z 1 lipca 2001 r., Klub zobowiązał się wypłacić powodowi świadczenia pieniężne w wysokości 2.240 zł brutto płatne do dnia 25 każdego następnego miesiąca z dołu.

W dniu 29 września 2000 r. Zarząd Polskiego Związku Piłki Nożnej (PZPN) podjął uchwałę nr V/37. Zgodnie z § 17 tej uchwały, sportowa spółka akcyjna, będąca klubem jednosekcyjnym lub wielosekcyjnym może przejąć całą sekcję piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej i wstąpić w jej miejsce do rozgrywek piłkarskich. Wedle §18 uchwały, wstępując do rozgrywek piłkarskich w trybie, o którym mowa w §17, sportowa spółka akcyjna przejmuje ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej. Wynikające z tego tytułu zobowiązania muszą być realizowane w szczególności w stosunku do innych członków PZPN, trenerów, zawodników, działaczy piłkarskich oraz stacji telewizyjnych i agencji marketingowo-reklamowych obsługujących bezpośrednio rozgrywki pucharowe i ligowe w piłce nożnej. Paragraf 19 pkt 5 stanowił, że w celu skutecznego wstąpienia spółki akcyjnej do rozgrywek piłkarskich w miejsce stowarzyszenia kultury fizycznej należy złożyć do Zarządu PZPN lub zarządu związku piłki nożnej prowadzącego rozgrywki w niższej niż III Liga klasie rozgrywkowej - między innymi - oświadczenie sportowej spółki akcyjnej sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej.

W dniu 8 sierpnia 2002 r. zostało zawarte porozumienie pomiędzy Klubem Sportowym „H.” w K. a H.K. Sportową SA w K. Na podstawie powołanego porozumienia H.K. Sportowa SA w K. przejęła od Klubu Sportowego „H.” w K. zadania w zakresie prowadzenia drużyn seniorów piłki nożnej oraz współpracy i współdziałania we wszystkich sferach związanych z realizacją zadań statutowych stron zawierających porozumienie. Zgodnie z §1 porozumienia, jego przedmiotem była wzajemna współpraca stron w zakresie prowadzonej działalności statutowej, w szczególności uczestnictwa w profesjonalnych zawodach piłki nożnej oraz promocji i rozwoju sportu. Wedle § 1 ust. 1 porozumienia, H.K. Sportowa SA, zgodnie z art. 36a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej, przystąpiła do rozgrywek piłki nożnej w miejsce sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej Klubu Sportowego „H.” K. i przejęła z dniem 1 lipca 2002 r. ogół praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych sekcji. Zgodnie z porozumieniem, Sportowa S.A H.K. w K. (SSA H.K.) wstąpiła do rozgrywek III ligi piłki nożnej drużyn seniorów.

W rozgrywkach tych nie występował już Klub Sportowy „H.” K. w K. (KS „H.” K.). Od sierpnia 2002 r. drużyna była wystawiona przez SSA H.K.

Tomasz B. domagał się zasądzenia na jego rzecz od SSA H.K. jako następcy prawnego KS „H.” K. łącznej kwoty 27.330 zł na podstawie umowy o pracę za okres od 1 lipca 2001 r. do 30 czerwca 2002 r.

Wyrokiem zaocznym z dnia 5 marca 2003 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie zasądził na rzecz Tomasza B. od SSA H.K. w K. kwoty: 2.240 zł z ustawowymi odsetkami od 26 lipca 2002 r. do dnia zapłaty, tytułem świadczenia pieniężnego za kontrakt piłkarski oraz 25.090 zł, tytułem premii za wyniki sportowe z ustawowymi odsetkami liczonymi: od kwoty 1.550 zł. od 16 sierpnia 2001 r. do dnia zapłaty; od kwoty 750 zł od 16 września 2001 r. do dnia zapłaty; od kwoty 3.890 zł od 16 października 2001 r. do dnia zapłaty; od kwoty 6.000 zł. od 16 listopada 2001 r. do dnia zapłaty; od kwoty 800 zł od 16 grudnia 2001 r. do dnia zapłaty; od kwoty 800 zł od 16 stycznia 2002 r. do dnia zapłaty; od kwoty 800 zł od 16 stycznia 2002 r. do dnia zapłaty; od kwoty 4.700 zł od 13 kwietnia 2002 r. do dnia zapłaty; od kwoty 1.400 zł od 14 kwietnia 2002 r. do dnia zapłaty; od kwoty 1.000 zł od 24 kwietnia 2002 r. do dnia zapłaty; od kwoty 2.000 zł od 8 maja 2002 r. do dnia zapłaty; od kwoty 2.200 zł od 16 maja 2002 r. do dnia zapłaty; oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Od powyższego wyroku SSA H.K. wniosła sprzeciw, wnosząc o uchylenie wyroku i oddalenie powództwa. Strona pozwana podnosiła, że nie jest następcą prawnym KS „H.” K., albowiem została utworzona jako odrębny podmiot prawa handlowego, w którym część akcji objął KS „H.” K. Odnosząc się do porozumienia z 8 sierpnia 2002 r., wskazała, że przejęcie ograniczyło się wyłącznie do taksatycznie wymienionych w dołączonej do porozumienia liście zawodników. Wśród nazwisk przejętych zawodników nie znajdowało się nazwisko powoda, z którym umowa o pracę wygasła z dniem 30 czerwca 2002 r., a zatem przed zawarciem porozumienia. Wywodziła, że art. 23¹ §1 k.p. znajduje zastosowanie wyłącznie względem osób, które pozostawały w stosunkach pracy w momencie przejęcia zakładu pracy. Skoro więc stosunek pracy powoda ustał przed datą przejęcia zakładu pracy przez nowego pracodawcę, to ten nowy pracodawca nie stał się stroną stosunku pracy. Zdaniem strony pozwanej, na podstawie porozumienia nie doszło do przejęcia przez SSA H.K. żadnych innych praw i obowiązków ponad te, które wynikały i były bezpośrednio związane z przystąpieniem przez stronę pozwaną do uczestnictwa w rozgrywkach sportowych w miejsce Sekcji Piłki Nożnej.

Postanowieniem z dnia października 2003 r. Sąd Rejonowy wezwał do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego KS „H.” K. w likwidacji w K.

Wyrokiem z dnia 9 marca 2004 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 5 marca 2003 r. (pkt I) i oddalił powództwo przeciwko Klubowi Sportowemu „H.” K. w likwidacji w K. - Stowarzyszenie Kultury Fizycznej (pkt II). W ocenie Sądu, istotne znaczenie w rozpoznawanej sprawie ma wykładnia porozumienia z 8 sierpnia 2002 r. i art. 36a ustawy o kulturze fizycznej. Zgodnie z powołanym przepisem ustawy, SSA H.K. wstępując z dniem 1 lipca 2002 r. do rozgrywek w miejsce Stowarzyszenia Kultury Fizycznej KS „H.” w K., przejęła z mocy samego prawa ogół praw majątkowych i niemajątkowych Stowarzyszenia. Zarówno uchwała Zarządu PZPN z 29 września 2000 r., jak i porozumienie z 8 sierpnia 2002 r., stanowią jedynie „powielenie” art. 36a ustawy o kulturze fizycznej. Oznacza to, że uchwała i porozumienie dotyczą nie tylko praw i obowiązków korporacyjnych, ale przejęcia ogółu praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych, w tym również praw i obowiązków o charakterze pracowniczym. Potwierdzeniem tej tezy jest - zdaniem Sądu - paragraf 17 uchwały PZPN, wedle którego sportowa spółka akcyjna przejmuje ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej, zaś wynikające z tego tytułu zobowiązania muszą być realizowane w szczególności w stosunku do innych członków PZPN, trenerów, zawodników, działaczy piłkarskich oraz stacji telewizyjnych, agencji marketingowo-reklamowych obsługujących bezpośrednio rozgrywki ligowe i pucharowe w piłce nożnej. W konsekwencji Sąd przyjął, że SSA H.K. w K. wstępując do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej przejęła również obowiązek uregulowania zadłużenia wobec Tomasza B., albowiem wierzytelność tą powód miał w stosunku do sekcji piłki nożnej, która została przejęta. Sąd uznał, że w sprawie nie znajduje zastosowania art. 23¹ k.p.

Strona pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Rejonowego apelacją, wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Wyrokowi zarzucono naruszenie art. 36a ustawy o kulturze fizycznej oraz art. 23¹ k.p. - poprzez wyrażenie błędnego poglądu, że art. 36a stanowi o przejęciu przez sportową spółkę akcyjną wstępującą do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej wszystkich bez wyjątku praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych tej sekcji oraz że powołany przepis wyłącza zastosowanie art. 23¹ k.p. W uzasadnieniu apelacji strona pozwana podnosiła, że wykładając art. 36a ustawy o kulturze fizycznej Sąd nie uwzględnił art. 1 ust. 2 tej

ustawy, określającego jej zakres przedmiotowy. Zgodnie z powołanym przepisem, „kultura fizyczna obejmuje zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej”. Oznacza to, że art. 36a ustawy o kulturze fizycznej obejmuje wyłącznie ogół praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych związanych z działalnością w sferze kultury fizycznej, a zatem w rozpoznawanej sprawie - z rozgrywkami piłki nożnej, potocznie znanymi pod nazwą praw korporacyjnych (członkostwa w PZPN i wynikającego z niego obowiązku uiszczania składki członkowskiej, prawa do uczestnictwa w zawodach i szkoleniach organizowanych przez PZPN, powinność ponoszenia kosztów uczestnictwa w meczach, prawa telewizyjne i reklamowe, prawa do logo oraz inne prawa ściśle związane z wejściem SSA H.K. do rozgrywek w miejsce sekcji piłki nożnej KS „H.”). Odnosząc się do poglądu Sądu, zgodnie z którym, ogół praw i obowiązków dotyczy również obowiązków pracowniczych, strona apelująca wskazała, że z porozumienia jednoznacznie wynika, iż strony nie objęły swoim zamiarem przejęcia przez H.K. SSA od sekcji piłki nożnej KS „H.” K. praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych innych niż te, które przeszły na stronę pozwaną mocą samej ustawy. Podkreśliła, że przejęcie innych praw i obowiązków nastąpiło bądź miało nastąpić na podstawie odrębnych umów, jak umowa dzierżawy nieruchomości wraz ze stadionem sportowym, czy oświadczenie o przejęciu zobowiązania wobec M. Związku Piłki Nożnej. W kwestii zastosowania art. 23¹ k.p., strona pozwana wywodziła, że z uwagi na przejęcie wyłącznie taksatywnie wyliczonych zawodników wchodzących w skład drużyny seniorów III i V ligi można mówić jedynie o przejęciu części zakładu pracy, o którym stanowi art. 23¹ § 2 k.p. Wobec tego, za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy odpowiadają solidarnie KS Hutnik Kraków jako poprzedni pracodawca i nowy pracodawca - SSA H.K. Ponieważ stosunek pracy powołał wygaść przed dniem przejęcia zawodników na podstawie porozumienia, to nie można przyjąć, że SSA H.K. w K. ponosi odpowiedzialność wobec niego w sferze stosunku pracy. Jedyną więź finansowa między SSA H.K. i KS „H.” sprowadza się do objęcia przez KS „H.” K. części akcji wyemitowanych przez H.K. SSA.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji dokonał błędnej, rozszerzającej wykładni art. 36a ustawy o kulturze fizycznej. Zwrócił uwagę, że zgodnie z powołanym przepisem, sportowa spółka akcyjna wstępująca do rozgrywek w miejsce sekcji

stowarzyszenia kultury fizycznej przejmuje ogół praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji, nie zaś całego stowarzyszenia. W okresie od 1 lipca 2001 r. do 30 czerwca 2002 r. powoda łączyła umowa o pracę z Klubem Sportowym „H.” K. w K., będącym stowarzyszeniem kultury fizycznej. Zakładem pracy jako jednostką organizacyjną zatrudniającą pracowników, o której mowa w art. 3 k.p., był zatem dla Tomasza B. Klub Sportowy „H.”. Klub ten ponosił wobec niego zobowiązania z tytułu wynagrodzenia. Sekcja, której ogół praw i obowiązków majątkowych i niemajątkowych przejęła sportowa spółka akcyjna „nie stanowiła samodzielnej, wyodrębnionej jednostki organizacyjnej, mającej status zakładu pracy, zatrudniającej pracowników i realizującej zobowiązania wynikające ze stosunku pracy”. Sąd powołał § 7 ust. 1 statutu Klubu Sportowego „H.” K., stanowiący, że sekcje są podstawowymi jednostkami organizacyjnymi prowadzącymi działalność sportową w zakresie określonej dyscypliny sportu, zaś zarząd klubu kieruje pracami klubu (§ 27 ust. 1), zarządza majątkiem klubu, prowadzi gospodarkę finansową i materiałową klubu (§ 27 ust. 4 i § 37 ust. 1), a także ustala organizację klubu, w tym, powołuje i rozwiązuje sekcje oraz inne jednostki organizacyjne (§ 27 ust. 18). Do zakresu zadań Zarządu Sekcji należy, wedle § 36, kierowanie pracami sportowej sekcji, prowadzenie naboru członków, reprezentowanie sekcji wobec władz klubu, składanie sprawozdań z działalności sekcji.

Sąd uznał, że wykładni art. 36a ustawy o kulturze fizycznej należy dokonać w kontekście jej art. 1 ust. 2, stanowiącego, że ustawa obejmuje zasady działalności w sferze kultury fizycznej, zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej. Zakres przedmiotowy ustawy obejmuje prawa i obowiązki o charakterze korporacyjnym.

Odnosząc się do § 1 ust. 1 porozumienia z 8 sierpnia 2002 r., Sąd stwierdził, że jakkolwiek przepis ten recypuje art. 36a ustawy o kulturze fizycznej do swojej treści, to jednak nie rozszerza zakresu praw i zobowiązań wobec klubu sportowego na innego typu prawa i obowiązki. Nie wynika z tego przepisu zwłaszcza, aby nastąpiło przejęcie pracowniczych zobowiązań klubu. Skoro więc ustawodawca nie dokonał odmiennej regulacji sytuacji pracowników w ustawie o kulturze fizycznej od ogólnej zasady wyrażonej w art. 23¹ k.p., to należy przyjąć, że w sprawie zastosowanie znajdą przepisy Kodeksu pracy, a zwłaszcza art. 23¹ k.p. Ponieważ stosunek pracy powoda ustał 30 czerwca 2001 r., to nie został on przejęty przez nowego pracodawcę - SSA H.K. Wobec tego,

nie można przyjąć, aby strona pozwana przejęła wobec powoda jakiekolwiek zobowiązania pracownicze, powstałe przed przejściem zakładu pracy.

Tomasz B. zaskarżył ten wyrok skargą kasacyjną. Wskazując jako podstawę skargi naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 36a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (jednolity tekst: Dz.U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 ze zm.) - poprzez błędną wykładnię powołanego przepisu, wniósł o „uchylenie w całości zaskarżonego Wyroku wydanego przez Sąd Okręgowy, oddalenie apelacji” oraz o „zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych za obie instancje”.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej pełnomocnik skarżącego podnosił, że błędny jest pogląd Sądu, zgodnie z którym, art. 36a ustawy o kulturze fizycznej zawiera analogiczną regulację jak art. 23¹ k.p. Taka wykładnia prowadzi, jego zdaniem, do wniosku, że art. 36a ustawy o kulturze fizycznej jest przepisem „martwym”. Wprawdzie Tomasz B. zawarł umowę o pracę ze stowarzyszeniem, to jednak został zatrudniony na stanowisku piłkarza piłki nożnej i mógł świadczyć pracę tylko w tej sekcji.

W odpowiedzi na kasację strona pozwana wniosła o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 36a ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (ustawa o k.f.) stanowi źródło sporów, których przykładem jest nie tylko rozpoznawana sprawa, ale również inne, przywołane w skardze kasacyjnej. Podstawowa kwestia prawna sprowadza się do rozumienia sformułowania zawartego w powołanym przepisie o przejęciu przez sportową spółkę akcyjną wstępującą do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej z dniem zgłoszenia do ligi zawodowej „ogół (u) praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych tej sekcji”. W gruncie rzeczy nie tylko Sąd pierwszej instancji, ale również Sąd Okręgowy przyjmują, że przepis art. 36 a ustawy o k.f. formułuje następstwo prawne, aczkolwiek ograniczone podmiotowo do praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji stowarzyszenia kultury (klubu sportowego). Rozbieżność dotyczy tego, czy następstwo to ma charakter następstwa pod tytułem ogólnym, czy pod tytułem szczególnym. W ocenie Sądu pierwszej instancji następstwo ma charakter sukcesji generalnej, obejmującej ogół praw i obowiązków: zarówno o charakterze korporacyjnym, jak i z zakresu zatrudniania zawodników - pracowników, członków sekcji piłki nożnej. Sąd Okręgowy następstwo to rozumie wąsko, jako obejmujące wyłącznie „prawa o charakterze korporacyjnym”. Zdaniem

Sądu Okręgowego, takie rozumienie ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji jest zdeterminowane przepisem art. 1 ust. 2 ustawy o k. f. Według tego przepisu, ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej. W konsekwencji tej regulacji - zdaniem Sądu Okręgowego - należy przyjąć, że przepis art. 36a ustawy o k.f. nie dotyczy w ogóle sytuacji pracowników - sportowców. Ich sytuację prawną w związku z przejściem sekcji określa przepis art. 23¹ k. p.

Pogląd Sądu Okręgowego o przejściu przez sportową spółkę akcyjną jedynie praw i obowiązków sekcji o charakterze korporacyjnym nie jest trafny. Przede wszystkim z przepisu art. 1 ust. 2 ustawy o k.f. (cytowanego powyżej) w żadnym razie nie można wyprowadzić wniosku o takim charakterze praw i obowiązków sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej (klubu sportowego). Z innych przepisów ustawy wynika, że przedmiotem jej regulacji nie są wyłącznie zagadnienia organizacyjne. Wynika to zarówno z przepisów określających pojęcie kultury fizycznej, wychowania fizycznego, sportu, sportu wyczynowego i inne (art. 3), określenia celów kultury fizycznej (art. 2) oraz szczegółowych regulacji dotyczących niektórych form kultury fizycznej. Według art. 6 ustawy o k.f., klub sportowy jest podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej. W myśl jej art. 8 ust. 3, do stowarzyszeń kultury fizycznej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy prawo o stowarzyszeniach. Statut Klubu Sportowego „H.K” stanowi akt oparty o wymienioną ustawę, który szczegółowo określa cele tego stowarzyszenia sportowego. Cele te obejmują między innymi organizowanie zawodów i imprez sportowych. Wymaga to oczywiście posiadania nie tylko określonego majątku, ale również istnienia substratu osobowego, między innymi w postaci zawodników, poprzez których klub może realizować zadania statutowe.

W tym kontekście istotne jest określenie wzajemnych relacji między klubem a sekcją. Otóż, w myśl art. 6 ustawy o k.f., podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest klub sportowy. Kluby sportowe, uczestniczące we współzawodnictwie sportowym, tworzone są między innymi w formie stowarzyszeń, zwanych „stowarzyszeniami kultury fizycznej”. Stowarzyszenie takie podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego i uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do Rejestru (art. 13). W rozpoznawanej sprawie osobowość prawną posiadał więc Klub Sportowy „H.” w K. Ustawa o k.f. reguluje prawa i obowiązki klubu sportowego, nie reguluje praw i obowiązków sekcji, stanowiących - w myśl statutu Klubu Sportowego „H.” - podstawowe jed-

nostki organizacyjne Klubu prowadzące działalność sportową w określonej dyscyplinie sportu (§ 7). Poszczególne sekcje powołuje i rozwiązuje zarząd Klubu, zarząd sekcji natomiast kieruje pracami sportowymi sekcji, prowadzi nabór członków, reprezentuje sekcję wobec władz Klubu i właściwego związku sportowego oraz składa sprawozdania z działalności sekcji (§ 36). Zatrudnianie członków sekcji - zawieranie ze sportowcami umów o pracę należało do Klubu. W umowie o pracę powód zobowiązywał się za wynagrodzeniem do świadczenia pracy na rzecz Klubu w charakterze piłkarza. Klub ponosił koszty działalności sekcji. Do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Klubu oraz podpisywania jego dokumentów upoważnieni byli prezes lub wiceprezes i główny księgowy (§ 38). Sekcja, nie mając osobowości prawnej, nie była samodzielnym podmiotem praw i obowiązków nie tylko w zakresie tzw. praw korporacyjnych, ale również praw i obowiązków związanych z zatrudnieniem zawodników.

Mając na uwadze całość uregulowań ustawy o k.f., a także postanowienia statutu należy dojść do wniosku, że jej przepis art. 36a nie został precyzyjnie sformułowany i że zawarte w nim określenie o przejęciu ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji należy rozumieć jako przejęcie praw i obowiązków związanych z działaniem sekcji. Inaczej bowiem należałoby uznać, że przepis ten ma charakter przepisu martwego, bowiem odsyła do desygnatu (do praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji), który w wyznaczonych ustawą i statutem ramach nie występuje. Stosownie do ogólnych reguł wykładni przepisów prawa, wykładnia nie może prowadzić do pozbawienia przepisu (jego części) znaczenia. W konsekwencji należy uznać, że art. 36a ustawy o k.f. przewiduje następstwo pod tytułem ogólnym, statuując przejście ogółu praw i obowiązków o charakterze majątkowym oraz niemajątkowym wiążących się z prowadzeniem przez sekcję jej działalności sportowej w razie wstąpienia sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej (klubu sportowego). Nie można z tego kręgu spraw wyłączyć zaległych wynagrodzeń dla zawodników sekcji, z którymi stosunek pracy ustał przed wstąpieniem spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce tej sekcji klubu sportowego. Na takie rozumienie ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji wskazuje uchwała nr V/37 Zarządu PZPN z dnia 29 września 2000 r. dotycząca między innymi przejścia przez sportową spółkę akcyjną sekcji piłki nożnej stowarzyszenia kultury fizycznej. Podkreślono w niej, że przejęcie ogółu praw i obowiązków majątkowych oraz niemajątkowych sekcji piłki nożnej musi być realizowane w szczególności między innymi w stosunku do zawodników, którzy, jak to już podkreślono, są zatrudniani przez klub sportowy, są pracownikami - zawodnikami klubu, a nie sekcji. Trudno byłoby wyłączyć z tego zakresu wierzytelno-

ści z tytułu wynagrodzenia zawodników, z którymi umowa o pracę została rozwiązana przed wstąpieniem sportowej spółki akcyjnej do rozgrywek w miejsce sekcji stowarzyszenia kultury fizycznej (klubu).

Zatrudnienie przez stowarzyszenie kultury fizycznej zawodnika na podstawie umowy o pracę rodzi stosunek pracy między zawodnikiem a stowarzyszeniem (klubem sportowym). Co się tyczy relacji między przepisem art. 23¹ k.p. dotyczącym przejścia zakładu pracy (jego części) na innego pracodawcę a regułami następstwa pod tytułem ogólnym, to następstwo prawne sukcesora pod tytułem ogólnym ma szerszy zakres niż następstwo wynikające z art. 23¹ k.p. Zgodnie z art. 36a ustawy o k.f., sukcesor (sportowa spółka akcyjna) wstępuje w ogół praw i obowiązków wiążących się z prowadzeniem przez sekcję działalności sportowej, a więc nie tylko w stosunki pracy istniejące w chwili przejścia, jak wynikałoby to z art. 23¹ k.p., ale również w obowiązki wynikające ze stosunków pracy rozwiązanych przed zaistnieniem przejścia.

Z przytoczonych motywów, na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

=====